

Attitudes and Participation in Landscaping for the Rreservation of Ancient Sites and the Promotion of Tourism; Case Study: Vientiane District Wall City

Viprasith SOUVANNAVONG¹, Anousa KHAMMOUNGKHOUN,
Luangphasy SENGONKEO

Department of Urban Environment, Faculty of Architecture, National University of Laos, Lao PDR

¹Correspondence: Viprasith SOUVANNAVONG, Department of Urban Environment, Faculty of Architecture, National University of Laos, Telephone: +856-20 2055518777, Email: v.souvannavong@nuol.edu.la

Submitted: October 04, 2024
Revised: December 05, 2024
Accepted: December 16, 2024

Abstract

The research study includes two objectives: (1) to study attitudes about the perception, value and preservation of the ancient wall of Vientiane, (2) to study participation in improving the topography and promoting tourism of the Vientiane city wall. The study method is to use quantitative research (Quantitative Research) using a questionnaire with a sample group of 318 people in the area, by analyzing the data to find percentage values and standard deviation values. The results of the analysis show that the attitude towards the perception that Vientiane is an old city surrounded by city walls accounts for 46.86% and enough knowledge about the city wall accounts for 46.54%, the perception that Ku Vieng Road is an old city wall accounts for 57.86%. Attitudes about the traces of the old city walls have a high level of value for the times with a mean value equal ($\bar{X}=3.89$, S.D =0.87). In terms of attitudes about preservation and development to improve the scenery, it should be considered according to the reality of actual development, accounting for 75.79%, in terms of activities to promote tourism and serve the community, it is seen that those who choose places to learn history account for 69.81%, those who choose places to meet people account for 56.29%. In terms of attitude regarding the preservation of the old city wall, it is seen that the city wall should be partially built up to see the project of the old city wall, covering 41.82% and in terms of the opinion regarding participation, it is seen in the middle level with an average value ($\bar{X}=2.62$, S.D =1.11).

Keywords: Attitudes, participation, landscape, preservation of ancient sites, Vientiane District Wall

1. ພາກສະເໜີ

ກຳແພງວຽງຈັນ ແມ່ນສ່ວນໜຶ່ງທີ່ສຳຄັນຂອງມໍລະດົກທາງສະຖາປັດຕະຍະກຳຂອງເມືອງ ກຳແພງແພງເຫຼົ່ານີ້, ສ້າງຕັ້ງແຕ່ສະຕະວັດທີ 16, ເຄີຍອ້ອມຮອບໃຈກາງປະຫວັດສາດຂອງນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ແລະ ເປັນລະບົບປ້ອງກັນເມືອງໃນສະໄໝກ່ອນ (ມະໂນທຳ, 2009ຂ). ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເມື່ອເວລາຜ່ານໄປ, ການຫັນເປັນຕົວເມືອງ ແລະ ການພັດທະນາໄດ້ນຳໄປສູ່ການທຳລາຍ ຫຼື ການເສື່ອມໂຊມຂອງກຳແພງ. ໃນຊຸມປີມໍ່ໆມານີ້, ໄດ້ມີຄວາມສົນໃຈເພີ່ມຂຶ້ນໃນການອະນຸຮັກຮັກສາສະຖານທີ່ສຳຄັນທາງປະຫວັດສາດແຫ່ງນີ້ ແລະ ໂຄສະນາໃຫ້ກາຍເປັນສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວ. ລັດຖະບານລາວ ຮ່ວມມືກັບອົງການ UNESCO ໄດ້ລິເລີ່ມຄວາມພະຍາຍາມເພື່ອບູລະນະ ແລະ ຮັກສາບັນດາພາກສ່ວນທີ່ຍັງເຫຼືອຂອງກຳແພງ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຄວາມພະຍາຍາມປົກປັກຮັກສາເຫຼົ່ານີ້ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນຂຶ້ນກັບທັດສະນະຄະຕິ ແລະ ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນ (Cai et al., 2021).

ກຳແພງເມືອງວຽງຈັນ ເປັນໂຄງສ້າງປະຫວັດສາດອັນສຳຄັນຂອງປະເທດລາວ ທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງມໍລະດົກວັດທະນະທາອັນອຸດົມສົມບູນຂອງນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ. ກຳແພງເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ຮັບໃຊ້ປ້ອງກັນເມືອງໃນສະໄໝກ່ອນ ແລະ ເປັນສັນຍາລັກຂອງຮູບແບບສະຖາປັດຕະຍະກຳ ແລະ ທີ່ມີການເລົ່າເລື່ອງປະຫວັດສາດໃນໄລຍະເວລານັ້ນ (ຫິມມະກອນ ມະໂນທຳ, 2009ກ). ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເຊັ່ນດຽວກັບສະຖານທີ່ເກົ່າແກ່ຫຼາຍແຫ່ງໃນທົ່ວໂລກ, ກຳແພງເມືອງວຽງຈັນກໍປະ

ເຊີນກັບສິ່ງທ້າທາຍຫຼາຍຢ່າງ ລວມທັງການຫັນເປັນຕົວເມືອງ, ການບໍ່ເອົາໃຈໃສ່ ແລະ ການເສື່ອມໂຊມຂອງສິ່ງແວດລ້ອມ ເຊິ່ງເປັນໄພຂົ່ມຂູ່ຕໍ່ການອະນຸຮັກ (Keomanyong, 2009). ໃນຊຸມປີມໍ່ໆມານີ້, ໄດ້ມີຄວາມຮັບຮູ້ເພີ່ມຂຶ້ນກ່ຽວກັບຄວາມສຳຄັນຂອງການອະນຸຮັກຮັກສາສະຖານທີ່ປະຫວັດສາດດັ່ງກ່າວ ບໍ່ພຽງແຕ່ແມ່ນຄຸນຄ່າດ້ານປະຫວັດສາດ ແລະ ວັດທະນະທຳເທົ່ານັ້ນ ຫາກຍັງແມ່ນທ່າແຮງໃນການຊຸກຍູ້ການພັດທະນາການທ່ອງທ່ຽວ (Somsamon, 2017). ສປປລາວ ພ້ອມດ້ວຍພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງຕ່າງໆໄດ້ເລີ່ມມີການປະຕິສັງຂອນ ແລະ ຮັກສາກຳແພງເມືອງ ເພື່ອແນໃສ່ເສີມຂະຫຍາຍການດຶງດູດເອົາແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ການລິເລີ່ມດັ່ງກ່າວ ແມ່ນຂຶ້ນກັບທັດສະນະຄະຕິ ແລະ ການມີສ່ວນຮ່ວມຢ່າງຂອງຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອສ້າງສະພາບແວດລ້ອມຂອງພື້ນທີ່ ແລະ ການປົກປັກຮັກສາ (Thinnakorn & Chanklap, 2022).

ທັດສະນະຄະຕິ ແລະ ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງປະຊາຊົນໃນພື້ນທີ່ອ້ອມກຳແພງນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ແມ່ນມີຄວາມສຳຄັນຫຼາຍ ເຊິ່ງສະໜອງຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງຊຸມຊົນທີ່ຮັບຮູ້ຄຸນຄ່າຂອງກຳແພງ ແລະ ພື້ນທີ່ອ້ອມຂ້າງຂອງກຳແພງເມືອງວຽງຈັນ, ເຊິ່ງສາມາດສະແດງອອກຍຸດທະສາດການປົກປັກຮັກສາທີ່ມີປະສິດທິພາບຫຼາຍຂຶ້ນ (Paphaiphath & Wei, 2018). ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ, ຄວາມເຂົ້າໃຈການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຊຸມຊົນສາມາດນຳໄປສູ່ການປະຕິບັດການທ່ອງທ່ຽວແບບຍືນຍົງທີ່ເຄົາລົບວັດທະນະທຳຢູ່ໃນທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອສົ່ງເສີມການພັດທະນາເສດຖະກິດຂອງພື້ນທີ່ (Heba, 2011). ການຮັກສາບູຮານ

ສະຖານກຳແພງເມືອງວຽງຈັນໃນລາວນັບມື້ນັບໄດ້ຮັບການຍອມຮັບວ່າມີຄວາມຈຳເປັນບໍ່ພຽງແຕ່ເພື່ອຮັກສາມໍລະດົກທາງດ້ານປະຫວັດສາດ ແລະ ວັດທະນະທຳເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຍັງເປັນການສົ່ງເສີມການທ່ອງທ່ຽວແບບຍືນຍົງອີກດ້ວຍ. ກຳແພງເມືອງວຽງຈັນ ເປັນໂຄງສ້າງປະຫວັດສາດ

ພູມິທັດເມືອງມີບົດບາດສຳຄັນໃນການປົກປັກຮັກສາສະຖານທີ່ດັ່ງກ່າວ, ເນື່ອງຈາກວ່າຈະເສີມຂະຫຍາຍການດຶງດູດຄວາມສວຍງາມຂອງພື້ນທີ່, ການຈັດສວນທີ່ມີປະສິດທິພາບສາມາດສ້າງສະຖານທີ່ທີ່ໃຫ້ມີຄວາມສົນໃຈ ແລະ ສາມາດດຶງດູດນັກທ່ອງທ່ຽວພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ, ສົ່ງເສີມການຮັບຮູ້ຢ່າງເລິກເຊິ່ງກ່ຽວກັບຄວາມສຳຄັນທາງປະຫວັດສາດຂອງສະຖານທີ່ກຳແພງເມືອງວຽງຈັນ (Keobountham, 2020). ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ການລິເລີ່ມການສ້າງພູມິທັດແມ່ນຂຶ້ນກັບທັດສະນະຄະຕິ ແລະ ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຊຸມຊົນຢູ່ໃນພື້ນທີ່ (Levi, n.d.). ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນຂະບວນການອະນຸຮັກສາບໍ່ພຽງແຕ່ປຸກຝັງຄວາມຮູ້ສຶກຂອງເຈົ້າຂອງເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຍັງຮັບປະກັນວ່າພູມິທັດສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນເຖິງຄຸນຄ່າທາງດ້ານປະຫວັດສາດ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ການເລົ່າເລື່ອງລາວກ່ຽວກັບປະຫວັດສາດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບພື້ນທີ່ (Karlström, n.d.). ການສ້າງພູມິທັດອ້ອມຮອບກຳແພງນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ແມ່ນມີຄວາມສຳຄັນຫຼາຍຍ້ອນເຫດຜົນຫຼາຍຢ່າງ. ກ່ອນອື່ນໝົດ, ສາມາດໃຫ້ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຜູ້ອາໄສໃນພື້ນທີ່ຮັບຮູ້ຄຸນຄ່າຂອງກຳແພງ ແລະ ພື້ນທີ່ອ້ອມຮອບຂອງກຳແພງ ເຊິ່ງມີຄວາມຈຳເປັນໃນການພັດທະນາຍຸດທະສາດການຂອງອະນຸຮັກທີ່ມີປະສິດທິພາບ. ດ້ານທີ່ສອງ, ສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຊຸມຊົນເພື່ອເຮັດໃຫ້ການທ່ອງທ່ຽວແບບຍືນຍົງ ໂດຍຖືເອົາວັດທະນະທຳທ້ອງຖິ່ນໃນການສົ່ງເສີມການພັດທະນາເສດຖະກິດ. ສຸດທ້າຍ, ກຳນົດອຸປະສັກທີ່ອາດມີຕໍ່ການມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ແນະນຳວິທີການເສີມຂະຫຍາຍການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຊຸມຊົນໃຫ້ພະຍາມຍາມມີການປົກປັກຮັກສາ (Mosler, n.d.).

ແຜນຍຸດທະສາດການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດໃນຍຸກສະໄໝໄໝ້ລັດຖະບານຈຶ່ງເນັ້ນໃຫ້ການອະນຸຮັກສາຕ້ອງໄປຄຽງຄູ່ກັບການພັດທະນາໂດຍສະເພາະແມ່ນການສົ່ງເສີມອຸດສາຫະກຳການທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ການບໍລິການໃຫ້ມີການຂະຫຍາຍຕົວ ແລະ ພັດທະນາຄູ່ຂະໜານກັນໄປ (ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, 2016). ຕົວຢ່າງທີ່ເຫັນໄດ້ຈະແຈ້ງກໍຄືກໍລະນີຂອງເມືອງມໍລະດົກຫຼວງພະບາງ, ແຫຼ່ງບູຮານສະຖານມໍລະດົກວັດພູຈຳປາສັກ ແລະ ສະຖານທີ່ມໍລະດົກອື່ນໆທີ່ສາມາດສ້າງລາຍຮັບຢ່າງມະຫາສານໃນແຕ່ລະປີຈາກການເດີນທາງມາຂອງນັກທ່ອງທ່ຽວ ເຊິ່ງລາຍຮັບດັ່ງກ່າວນັ້ນ ນອກຈາກຈະສາມາດນຳມາໃຊ້ສຳລັບການບູລະນະ, ປະຕິສັງຂອນ ແລະ ການບໍລິຫານຈັດການທຸກຢ່າງໃນພື້ນທີ່ມໍລະດົກແລ້ວ ຍັງສາມາດສົ່ງເຂົ້າຄັງຫຼວງ ເພື່ອນຳໄປເປັນຕົ້ນທຶນສຳລັບການບໍລິຫານ ແລະ ການພັດທະນາປະເທດຊາດຕື່ມອີກ.

ການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າຄັ້ງນີ້ແມ່ນມີຈຸດສົ່ງແມ່ນມີດັ່ງນີ້: (1) ເພື່ອສຶກສາທັດສະນະຄະຕິກ່ຽວກັບຄວາມຮັບຮູ້, ຄຸນຄ່າ ແລະ ການອະນຸຮັກບູຮານສະຖານກຳແພງເມືອງວຽງຈັນ, (2) ເພື່ອສຶກສາການມີສ່ວນຮ່ວມໃນການປັບປຸງພູມິທັດ ແລະ ສົ່ງເສີມການທ່ອງທ່ຽວ ຂອງກຳແພງເມືອງວຽງຈັນ.

ທີ່ມີມາແຕ່ຍາວນານ, ເປັນຫຼັກຖານສະແດງເຖິງປະຫວັດສາດອັນອຸດົມສົມບູນ ແລະ ມີຄວາມສຳຄັນທາງສະຖາປັດຕະຍະກາຂອງເມືອງວຽງຈັນ (ມະໂນທຳ, 2009ກ).

2. ອຸປະກອນ ແລະ ວິທີການການ

ການສຶກສາທັດສະນະຄະຕິ ແລະ ການມີສ່ວນຮ່ວມໃນການປັບປຸງພູມິທັດ ເພື່ອການອະນຸຮັກບູຮານສະຖານ ແລະ ສົ່ງເສີມການທ່ອງທ່ຽວ ກໍລະນີສຶກສາ: ກຳແພງເມືອງວຽງຈັນ ແບ່ງອອກເປັນຂັ້ນຕອນຂອງການສຶກສາ ດັ່ງລຸ່ມນີ້:

2.1. ກຸ່ມຕົວຢ່າງ

ໃນການຄົ້ນຄວ້າໄດ້ກຳນົດປະຊາກອນຕົວຢ່າງແມ່ນແບ່ງອອກເປັນ 2 ກຸ່ມຄື: ກຸ່ມທີ່ໜຶ່ງແມ່ນກຸ່ມຕົວຢ່າງບ້ານທີ່ຢູ່ຕາມແລວຂອງກຳແພງເມືອງວຽງຈັນ (ຖະໜົນຄູວຽງ) ປະກອບມີ ປະຊາຊົນບ້ານໂພນສະຫວັນໃຕ້, ບ້ານໂພນສະຫວັນເໜືອ, ບ້ານພະໂພ, ບ້ານພະໄຊ, ບ້ານບຶງຂະຫຍອງ. ກຸ່ມທີ່ສອງແມ່ນກຸ່ມຕົວຢ່າງທີ່ເປັນສະຖາບັນການສຶກສາທີ່ຢູ່ໃກ້ພື້ນທີ່, ສວນສາທາລະນະປະຕູໄຊ, ສວນສາທາລະນະເຈົ້າອານຸວົງ ແລະ ເຂດພະທາດຫຼວງວຽງຈັນ. ການຄັດເລືອກຕົວຢ່າງທີ່ໃຊ້ໃນການສຶກສາຄັ້ງນີ້ ໂດຍວິທີການຄັດເລືອກກຸ່ມຕົວຢ່າງໃນການວິໄຈຕາມວິທີການສຸ່ມຕົວຢ່າງຂອງ Sedgwick (2013) ດ້ວຍລະດັບຄວາມເຊື່ອໝັ້ນ 95% ຫຼື ລະດັບຄວາມສຳຄັນ $\alpha=0.05$. ກຸ່ມຕົວຢ່າງທີ່ສຶກສາແມ່ນເທົ່າກັບ 318 ຄົນ ໂດຍຄຳນວນຕາມສູດຄິດໄລ່ລຸ່ມນີ້:

ສູດ:
$$n = \frac{P(1-P)Z^2}{e^2}$$

n = ຈຳນວນຂະໜາດຂອງກຸ່ມຕົວຢ່າງ

P = ສັດສ່ວນຂອງປະຊາກອນທີ່ຜູ້ສຶກສາກຳນົດສຸ່ມ

z = ລະດັບຄວາມເຊື່ອໝັ້ນ

e - ຄວາມຄາດເຄື່ອນທີ່ຍອມໃຫ້ເກີດຂຶ້ນ

Z = ມີຄ່າເທົ່າກັບ 1.96 ລະດັບຄວາມເຊື່ອໝັ້ນ 95% (ລະດັບຄວາມສຳຄັນ $\alpha =0.05$)

2.2. ເຄື່ອງມືໃນການຄົ້ນຄວ້າ

ເຄື່ອງມືທີ່ໃຊ້ໃນການວິໄຈແມ່ນໃຊ້ແບບສອບຖາມ (Questionnaires) ເປັນເຄື່ອງມືໃນການເກັບລວບລວມຂໍ້ມູນຈາກກຸ່ມຕົວຢ່າງເປົ້າໝາຍກ່ຽວກັບທັດສະນະຄະຕິ ແລະ ການມີສ່ວນຮ່ວມໃນການປັບປຸງພູມິທັດໃນພື້ນທີ່ສຶກສາ ເຊິ່ງມີລັກສະນະເປັນແບບເປີເຊັນ ແລະ ຊ່ວງປະມານຄ່າ (Rating Scale) ແບ່ງອອກເປັນ 5 ລະດັບ ຕາມວິທີຂອງ Likert Scales ໂດຍມີຄ່າຄວາມໜ້າເຊື່ອຖື (Cronbach's Alpha) ເທົ່າກັບ 0.908 ແລະ ທຸກຂໍ້ຄຳຖາມແມ່ນຄ່າ IOC ມີຄ່າສູງກວ່າ 0.6.

2.3. ວິທີການເກັບກຳ ແລະ ລວບລວມຂໍ້ມູນ

ການຄົ້ນຄວ້າຄັ້ງນີ້ແມ່ນນຳໃຊ້ວິທີການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າທາງປະລິມານ (Quantitative Research) ແລະ ດ້ວຍວິທີແຈກແບບສອບຖາມແບບເຈາະຈົງ ແລະ ແຈກຢາຍແບບງ່າຍດາຍ.

2.4. ການວິເຄາະຂໍ້ມູນ

ການຄົ້ນຄວ້າຄັ້ງນີ້ແມ່ນນຳໃຊ້ ໂປຣແກມສຳເລັດຮູບທາງສະຖິຕິ SPSS version 22.0 ໃນວິເຄາະຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ຈາກແບບສອບ

ຖາມແລ້ວ ໄດ້ນຳເອົາຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວມາດຳເນີນການວິເຄາະຊອກຫາຄ່າທາງສະຖິຕິຕ່າງໆ (Siljiru, T. 2010) ເຊັ່ນ: ຄ່າຄວາມຖີ່, ຄ່າສ່ວນຮ້ອຍ, ຄ່າສະເລ່ຍ (Mean), ຄ່າຜັນປ່ຽນມາດຕະຖານ (Std. Deviation) ແລະ ວິເຄາະສົມຜົນການຖືດຖອຍແບບໂລຈິດສະຕິກ (Binary Logistics Regression) ເພື່ອການພະຍາກອນຫາປັດໄຈທີ່ມີຄວາມສຳພັນຕໍ່ການພັດທະນາພື້ນທີ່ກຳແພງເມືອງວຽງຈັນ.

3. ຜົນໄດ້ຮັບ

3.1. ທັດສະນະຄະຕິຄວາມຮັບຮູ້ຂອງປະຊາຊົນກ່ຽວກັບຄວາມຮັບຮູ້ວ່າ ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ເປັນເມືອງເກົ່າທີ່ມີກຳແພງເມືອງອ້ອມຮ້ອມ ເຫັນວ່າ ຜູ້ຕອບແບບແບບສອບຖາມສ່ວນຫຼາຍແມ່ນໃຫ້ທັດສະນະຄະຕິວ່າ ບໍ່ຮູ້ກ່ຽວກັບກຳແພງເມືອງ ກວມເອົາອັດຕາສ່ວນຫຼາຍກວ່າໜູ່ 46.86%, ຮອງລົງມາແມ່ນຜູ້ຕອບແບບສອບຖາມມີທັດສະນະຄິຕິພໍຮູ້ແຕ່ກ່ຽວກັບກຳແພງເມືອງ ກວມເອົາ 46.54% ແລະ ສຸດທ້າຍແມ່ນຜູ້ຕອບແບບສອບຖາມມີທັດສະນະຄະຕິພໍຮູ້ດີກ່ຽວກັບກຳແພງເມືອງ ກວມເອົານ້ອຍກວ່າໜູ່ 6.60%. ສຳລັບທັດສະນະຄະຕິຕໍ່ກັບຄວາມຮັບຮູ້ວ່າຖະໜົນຄູວຽງເປັນກຳແພງເມືອງເກົ່າ ເຫັນວ່າຜູ້ຕອບແບບສອບຖາມມີທັດສະນະຄະຕິວ່າບໍ່ຮູ້ກ່ຽວກັບຖະໜົນຄູວຽງເປັນກຳແພງເມືອງເກົ່າ ກວມເອົາອັດຕາສ່ວນຫຼາຍກວ່າໜູ່ 57.86%, ຮອງລົງມາແມ່ນຜູ້ຕອບແບບສອບຖາມມີທັດສະນະຄະຕິວ່າພໍຮູ້ແຕ່ກ່ຽວກັບຖະໜົນຄູວຽງເປັນກຳແພງເມືອງເກົ່າ ກວມເອົາ 34.91% ແລະ ສຸດທ້າຍຜູ້ຕອບແບບສອບຖາມມີທັດສະນະຄະຕິວ່າພໍຮູ້ດີກ່ຽວກັບຖະໜົນຄູວຽງເປັນກຳແພງເມືອງເກົ່າ ກວມເອົາອັດຕາສ່ວນນ້ອຍກວ່າໜູ່ 7.23%.

3.2. ທັດສະນະຄະຕິຂອງປະຊາຊົນກ່ຽວກັບກ່ຽວກັບຮ່ອງຮອຍກຳແພງເມືອງເກົ່າ ມີຄຸນຄ່າຕໍ່ມຸກສະໄໝໜ້ອຍຫຼາຍປານໃດ ເຫັນວ່າຮ່ອງຮອຍກຳແພງເມືອງເກົ່າມີຄຸນຄ່າຕໍ່ມຸກສະໄໝໃນລະດັບຫຼາຍ ມີຄ່າສະເລ່ຍເທົ່າກັບ 3.89 ແລະ ຄ່າ Std. 0.87 ເມື່ອພິຈາລະນາເກນມາດຕະຖານຍ່ອຍແລ້ວເຫັນວ່າ: ທັດສະນະຄະຕິຕໍ່ຄຸນຄ່າທາງປະຫວັດສາດ ແມ່ນມີຄຸນຄ່າໃນລະດັບຫຼາຍທີ່ສຸດ ມີຄ່າສະເລ່ຍເທົ່າກັບ 4.18 ແລະ ຄ່າ Std. 0.78, ຮອງລົງມາແມ່ນທັດສະນະຄະຕິຕໍ່ຄຸນຄ່າທາງບຸຮານສະຖານ ມີຄຸນຄ່າລະດັບຫຼາຍ ມີຄ່າສະເລ່ຍເທົ່າກັບ 4.03 ແລະ ຄ່າ Std. 0.92, ຖັດມາແມ່ນທັດສະນະຄະຕິຕໍ່ຄຸນຄ່າທາງວັດທະນາທຳສັງຄົມ ມີຄ່າສະເລ່ຍເທົ່າກັບ 3.82 ແລະ ຄ່າ Std. 0.88 ແລະ ສຸດທ້າຍແມ່ນທັດສະນະຄະຕິຕໍ່ຄຸນຄ່າທາງສະພາບແວດລ້ອມ ມີຄ່າສະເລ່ຍເທົ່າກັບ 3.52 ແລະ ຄ່າ Std. 0.90 ເຊິ່ງມີຄ່າລະດັບຢູ່ໃນລະດັບກາງ.

3.3. ທັດສະນະຄະຕິຂອງປະຊາຊົນກ່ຽວກັບການອະນຸຮັກ ແລະ ການພັດທະນາ: ດ້ານການພັດທະນາ ແລະ ປັບປຸງພູມິທັດ ເຫັນວ່າຜູ້ຕອບແບບສອບຖາມຄວນພິຈາລະນາຕາມຄວາມເປັນຈິງຂອງການພັດທະນາຕົວຈິງ ກວມເອົາອັດຕາສ່ວນຫຼາຍກວ່າໜູ່75.79%, ຮອງລົງມາແມ່ນມີຜູ້ຕອບແບບສອບຖາມວ່າ ຄວນຂະຫຍາຍອອກຕື່ມ ເພື່ອເວັ້ນໄລຍະທ່າງອອກຈາກຂອບເຂດກຳແພງເມືອງເກົ່າ ກວມເອົາ 15.72% ແລະ ສຸດທ້າຍແມ່ນມີຜູ້ຕອບແບບສອບຖາມວ່າ ບໍ່ຄວນນຳໃຊ້ເນື້ອທີ່ຕາມທີ່ມີຢູ່ໃນປັດຈຸບັນ ກວມເອົາອັດຕາສ່ວນນ້ອຍກວ່າໜູ່ 8.49%. ສຳລັບການພັດທະນາ ແລະ ການປ່ຽນແປງບົດບາດຂອງຖະໜົນຄູວຽງ ເຫັນວ່າ ຜູ້ຕອບແບບສອບຖາມ ພັດທະນາໃຫ້ເປັນຖະໜົນການຄ້າທີ່ມີຊີວິດຊີວາ, ຫຼຸດຜ່ອນການສັນຈອນຂອງລົດຍົນສິ່ງເສີມການຢ່າງ ກວມເອົາອັດຕາສ່ວນຫຼາຍກວ່າໜູ່ 50.94%, ຮອງລົງມາແມ່ນ

ຮັກສາບົດບາດເດີມແຕ່ປັບປຸງການສັນຈອນສະດວກສະບາຍຂຶ້ນ ແລະ ມີບ່ອນຈອດລົດພຽງພໍ ກວມເອົາ 49.06%.

ສຳລັບກິດຈະກຳສິ່ງເສີມການທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ຮັບໃຊ້ຊຸມຊົນ ໂດຍສະເພາະແມ່ນ ສະຖານທີ່ນັ່ງພັກຜ່ອນຍ່ອນໃຈ ເຫັນວ່າ ຜູ້ບໍ່ເລືອກສະຖານທີ່ນັ່ງພັກຜ່ອນຍ່ອນໃຈ ກວມເອົາອັດຕາສ່ວນຫຼາຍກວ່າໜູ່ 59.75% ແລະ ຜູ້ເລືອກສະຖານທີ່ນັ່ງພັກຜ່ອນຍ່ອນໃຈ ກວມເອົາ 40.25%. ສຳລັບ ສະຖານທີ່ສຳພັດກັບປະຕິມະກຳ ເຫັນວ່າມີຜູ້ບໍ່ເລືອກສະຖານທີ່ສຳພັດກັບປະຕິມະກຳ ກວມເອົາອັດຕາສ່ວນຫຼາຍກວ່າໜູ່ 74.84% ແລະ ຜູ້ທີ່ເລືອກສະຖານທີ່ສຳພັດກັບປະຕິມະກຳ ກວມເອົາ 24.84%. ສຳລັບສະຖານທີ່ສຳພັດກັບດົນຕີ ແລະ ສິນລະປະ ເຫັນວ່າມີຜູ້ເລືອກສະຖານທີ່ສຳພັດກັບດົນຕີ ແລະ ສິນລະປະ ກວມເອົາອັດຕາສ່ວນຫຼາຍກວ່າໜູ່ 63.52% ແລະ ຜູ້ເລືອກສະຖານທີ່ສຳພັດກັບດົນຕີ ແລະ ສິນລະປະ ກວມເອົາອັດຕາສ່ວນ 36.48%. ສຳລັບສະຖານທີ່ກິນອາຫານ ເຫັນວ່າມີຜູ້ເລືອກສະຖານທີ່ກິນອາຫານ ກວມເອົາອັດຕາສ່ວນຫຼາຍກວ່າໜູ່ 55.35% ແລະ ເຫັນວ່າມີຜູ້ເລືອກສະຖານທີ່ກິນອາຫານ ກວມເອົາອັດຕາສ່ວນ 44.65%. ສຳລັບສະຖານທີ່ຮຽນຮູ້ປະຫວັດສາດ ເຫັນວ່າມີຜູ້ເລືອກສະຖານທີ່ຮຽນຮູ້ປະຫວັດສາດ ກວມເອົາອັດຕາສ່ວນ 69.81% ແລະ ເຫັນວ່າມີຜູ້ເລືອກສະຖານທີ່ຮຽນຮູ້ປະຫວັດສາດ ກວມເອົາ 30.19%. ສຳລັບສະຖານທີ່ການລະຫຼິ້ນຂອງທຸກໄວ ເຫັນວ່າມີຜູ້ບໍ່ເລືອກສະຖານທີ່ການລະຫຼິ້ນຂອງທຸກໄວ ກວມເອົາ72.64% ແລະ ເຫັນວ່າມີຜູ້ເລືອກສະຖານທີ່ການລະຫຼິ້ນຂອງທຸກໄວ ກວມເອົາ 27.36%. ສຳລັບແມ່ນ ສະຖານທີ່ພົບປະຜູ້ຄົນ ເຫັນວ່າມີຜູ້ເລືອກສະຖານທີ່ພົບປະຜູ້ຄົນ ກວມເອົາ 56.29% ແລະ ເຫັນວ່າມີຜູ້ເລືອກສະຖານທີ່ພົບປະຜູ້ຄົນ ກວມເອົາ 43.71%. ສຳລັບພັດທະນາເປັນສະຖາທີ່ທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ສວນສາທາລະນະຂອງຕົວເມືອງ ເຫັນວ່າ ມີຜູ້ບໍ່ເລືອກພັດທະນາເປັນສະຖາທີ່ທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ສວນສາທາລະນະຂອງຕົວເມືອງ ກວມເອົາ 99.69% ແລະ ເຫັນວ່າມີຜູ້ເລືອກພັດທະນາເປັນສະຖາທີ່ທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ສວນສາທາລະນະຂອງຕົວເມືອງ ກວມເອົາ 0.31%.

ສຳລັບທັດສະນະຄະຕິຄວນອະນຸຮັກກຳແພງເມືອງເກົ່າດ້ວຍຮູບແບບໃດ ເຫັນວ່າຄວນສ້າງກຳແພງເມືອງຂຶ້ນມາບາງສ່ວນ ເພື່ອໃຫ້ເຫັນເຄົ້າໂຄງແລວກຳແພງເມືອງເກົ່າ ກວມເອົາອັດຕາສ່ວນຫຼາຍກວ່າໜູ່ 41.82%, ຮອງລົງມາແມ່ນ ຄວນພັດທະນາຕາມຮູບແບບໃໝ່ແຕ່ຍັງຄົງສ່ອງແສງເຖິງເລື່ອງລາວຂອງກຳແພງເມືອງເກົ່າ ກວມເອົາອັດຕາສ່ວນ 33.96%, ຖັກລົງມາແມ່ນຄວນຂຸດຄົ້ນຮ່ອງຮອຍກຳແພງເມືອງເກົ່າ ແລະ ຈັດວາງສະແດງຕາມສະພາບທີ່ເປັນຢູ່ ກວມເອົາ 12.58% ແລະສຸດທ້າຍແມ່ນຄວນມີການກໍ່ສ້າງກຳແພງເມືອງຂຶ້ນມາໃໝ່ຄືຮູບແບບເກົ່າທັງໝົດ ກວມເອົາ 11.64%. ສຳລັບຄວນມີການປັບປຸງຮ່ອງນ້ຳຂ້າງກຳແພງເມືອງແນວໃດ? ເຫັນວ່າເປັນຮ່ອງນ້ຳດີມີນ້ຳໄຫຼ່ແບບທຳມະຊາດ ກວມເອົາອັດຕາສ່ວນຫຼາຍກວ່າໜູ່ 68.24%, ຮອງລົງມາແມ່ນເປັນຮ່ອງລະບາຍນ້ຳເປື້ອນເບຕິງແບບປັດຕາຍ ກວມເອົາອັດຕາສ່ວນ 15.72%, ຖັດລົງມາແມ່ນ ເປັນຮ່ອງນ້ຳດີແບບຂັງຕິດຕັ້ງນ້ຳພູແລະປະດັບໄຟແສງສີ ກວມເອົາອັດຕາສ່ວນ 11.95% ແລະ ສຸດທ້າຍແມ່ນຍັງຄົງຮັກສາເປັນຮ່ອງລະບາຍນ້ຳເປື້ອນເບຕິງແບບເກົ່າ ກວມເອົາອັດຕາສ່ວນ 4.09%. ສຳລັບທັດສະນະຄະຕິກ່ຽວກັບຄວນອອກແບບສວນໃນບໍລິເວນກຳແພງເມືອງຄືແນວໃດ? ເຫັນວ່າຜູ້ຕອບ

ແບບສອບຖາມສ່ວນຮ່ວມສະໄໝ ກວມເອົາອັດຕາສ່ວນຫຼາຍກວ່າໜູ່ 35.22%, ຮອງລົງມາແມ່ນເລືອກຮູບແບບສ່ວນທຳມະຊາດ ກວມເອົາອັດຕາສ່ວນ 28.62%, ຖັດລົງມາແມ່ນເລືອກ ຮູບແບບສ່ວນປະດິດ ແບບອິດສະຫຼະ ກວມເອົາອັດຕາສ່ວນ 28.30% ແລະ ສຸດທ້າຍແມ່ນເລືອກ ສ່ວນປະດິດ, ສ່ວນດອກໄມ້ລັກສະນະເປັນທາງການ ກວມເອົາອັດຕາສ່ວນ 7.86%. ສຳລັບທັດສະນະຄະຕິກ່ຽວກັບຄວນປັບປຸງອາຄານສອງຂ້າງຖະໜົນ ແລະຕົບແຕ່ງສະພາບແວດລ້ອມຄືແນວໃດ? ເຫັນວ່າຜູ້ຕອບແບບສອບຖາມເລືອກ ຮູບແບບສະຖາປັດຕະຍະກຳລາວ ກວມອັດຕາສ່ວນຫຼາຍກວ່າໜູ່ 55.97%, ຮອງລົງມາແມ່ນເລືອກຮູບແບບອານານິຄົມ ກວມເອົາອັດຕາສ່ວນ 23.90%, ຖັດລົງມາແມ່ນເລືອກຮູບແບບສະໄໝໃໝ່ ກວມເອົາອັດຕາສ່ວນ 14.15% ແລະ ສຸດທ້າຍເລືອກຮູບແບບອື່ນໆ ກວມເອົາອັດຕາສ່ວນ 5.97%. ສຳລັບທັດສະນະຄະຕິກ່ຽວກັບຄວນຈຳກັດຄວາມສູງອາຄານສອງຂ້າງຖະໜົນເທົ່າໃດ? ເຫັນວ່າຜູ້ຕອບແບບສອບຖາມເລືອກ 2 ຊັ້ນ ກວມເອົາອັດຕາສ່ວນຫຼາຍກວ່າໜູ່ 52.83%, ຮອງລົງມາແມ່ນເລືອກ ບໍ່ເກີນ 3 ຊັ້ນ ກວມເອົາອັດຕາສ່ວນ 22.33%, ຖັດລົງມາແມ່ນເລືອກ ບໍ່ເກີນ 4 ຊັ້ນ ກວມເອົາອັດຕາສ່ວນ 12.58% ແລະ ສຸດທ້າຍແມ່ນເລືອກບໍ່ຈຳກັດຊັ້ນ ກວມເອົາອັດຕາສ່ວນ 12.26%.

3.4. ທັດສະນະຄະນະຕີຂອງປະຊາຊົນຕໍ່ກັບການມີສ່ວນຮ່ວມເຫັນວ່າຢູ່ໃນລະດັບກາງ ມີຄ່າສະເລ່ຍເທົ່າກັບ 2.62 ແລະ ຄ່າ Std. 1.11 ເມື່ອພິຈາລະນາເກນມາດຕະຖານຍ່ອຍແລ້ວເຫັນວ່າ: ການມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຄິດ, ສຶກສາຄົ້ນຄ້ວາບັນຫາ ແລະ ສາເຫດຂອງບັນຫາຕະຫຼອດຮອດຄວາມຕ້ອງການຂອງຊຸມຊົນ ມີຄ່າສະເລ່ຍເທົ່າກັບ 2.92 ແລະ ຄ່າ Std. 1.05, ຮອງລົງມາແມ່ນການມີສ່ວນຮ່ວມໃນການວາງນະໂຍບາຍ ຫຼື ວາງແຜນໂຄງການ ຫຼື ກິດຈະກຳ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນ ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາ ມີຄ່າສະເລ່ຍເທົ່າກັບ 2.68 ແລະ ຄ່າ Std. 1.07, ຖັດມາແມ່ນການມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຕັດສິນໃຈໃນການຈັດສັນ ຫຼື ການປັບປຸງລະບົບບໍລິຫານຊັບພະຍາກອນຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ແລະປະຕິບັດວຽກງານໃຫ້ບັນລຸເປັນໝາຍ ມີຄ່າສະເລ່ຍເທົ່າກັບ 2.61 ແລະ ຄ່າ Std. 1.13, ຖັດມາແມ່ນການມີສ່ວນຮ່ວມໃນການປະກອບສ່ວນອະສັງຫາລິມະຊັບ (ຊັບສິມບັດ) ຫຼື ປັບປຸງອາຄານຕົນເອງເພື່ອໃຫ້ສາເລັດເປົ້າໝາຍ ມີຄ່າສະເລ່ຍເທົ່າກັບ 2.59 ແລະ ຄ່າ Std. 1.19 ແລະ ສຸດທ້າຍແມ່ນການມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຄວບຄຸມຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນການເຮັດວຽກ (ການປະຕິບັດໂຄງການ) ມີຄ່າສະເລ່ຍເທົ່າກັບ 2.30 ແລະ ຄ່າ Std. 1.11 ຢູ່ໃນລະດັບການມີທັດສະນະສ່ວນຮ່ວມນ້ອຍທີ່ສຸດ.

4. ວິພາກຜົນ

ໃນການສຶກສາທັດສະນະຄະຕິ ແລະ ການມີສ່ວນຮ່ວມໃນການປັບປຸງພູມິທັດ ເພື່ອການອະນຸຮັກບູຮານສະຖານ ແລະ ສິ່ງເສີມການທ່ອງທ່ຽວ ກໍລະນີສຶກສາ: ກຳແພງເມືອງວຽງຈັນ ຍັງສອດຄ່ອງກັບການຄົ້ນຄວ້າກ່ຽວກັບທັດສະນະຄະຕິຂອງຜູ້ຢູ່ອາໄສຕໍ່ສະພາບແວດລ້ອມທີ່ສ້າງຂຶ້ນໃນສ່ວນສາທາລະນະປະຫວັດສາດໃນໄນໂຣບີ, ເຄນຢາ ໂດຍການສຶກສາຂອງ Wallace et al (2020) ໄດ້ສະຫຼຸບວ່າການຊ່ວຍເຫຼືອຂອງຜູ້ຢູ່ອາໄສສຳລັບຄວາມຢູ່ອອດ ແລະ ການພັດທະນາຂອງມໍລະດົກແມ່ນມີຜົນກະທົບທາງບວກຈາກທັດສະນະຄະຕິທີ່ດີຂອງປະຊາຊົນຕໍ່ສະຖານທີ່, ໃນທາງກົງກັນຂ້າມທັງທັດສະນະຄະຕິໃນທາງບວກ ແລະ ທາງລົບໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກຄວາມພໍໃຈຂອງຜູ້ຢູ່ອາໄສ

ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງສະຖານທີ່, ໃນຂະນະທີ່ທັດສະນະຄະຕິໃນທາງບວກໄດ້ຮັບຜົນກະທົບພຽງແຕ່ຈາກການມີສ່ວນຮ່ວມ, ຜົນໄດ້ຮັບເຫຼົ່ານີ້ສາມາດຖືວ່າເປັນຕົວກະຕຸ້ນສຳລັບການພັດທະນາແບບຍືນຍົງຂອງສະຖານທີ່ມໍລະດົກ. ການສຶກສາຂອງ Shumilkin (2020) ກ່ຽວກັບທັດສະນະຄະຕິກ່ຽວກັບວິວັດທະນາການຕໍ່ການປົກປັກຮັກສາມໍລະດົກສະຖາປັດຕະຍະກຳແຫ່ງຊາດ: ແນວຄວາມຄິດຂອງວົງຈອນເວລາ, ໄດ້ສຶກສາກ່ຽວກັບຮູບແບບການປ່ຽນແປງທັດສະນະຕໍ່ມໍລະດົກສະຖາປັດຕະຍະກຳແຫ່ງຊາດໃນສະຕະວັດທີ XX - ຕົ້ນສະຕະວັດທີ XXI ເຫັນວ່າການເຊື່ອມໂຍງລະຫວ່າງຂະບວນການໃນທິດສະດີ ແລະ ການປະຕິບັດການພື້ນຟູກັບທັດສະນະຄະຕິຕໍ່ການປົກປັກຮັກສາສະຖາປັດຕະຍະກຳປະຫວັດສາດໃນລະດັບລັດຖະບານ ແລະ ສາທາລະນະ, ມີໄລຍະເວລາສະເພາະທີ່ສຸດໃນການປ່ຽນແປງທັດສະນະຄະຕິຕໍ່ມໍລະດົກຍ້ອນສະຖານະການທາງດ້ານການເມືອງທົ່ວໄປໃນປະເທດໄດ້ຖືກສ້າງເກດເຫັນ. ຮອບວຽນເວລາຖືກຈຳແນກ. ວົງຈອນເຫຼົ່ານັ້ນແມ່ນມີລັກສະນະໂດຍການປ່ຽນແປງຂອງວິທີການໄປສູ່ມໍລະດົກຈາກການຮັບຮູ້ຄຸນຄ່າທີ່ເປັນເອກະລັກໄປສູ່ການເສື່ອມລາຄາແລະການທຳລາຍ. ການສຶກສາຂອງ Yang et al (2021) ໄດ້ສຶກສາການກ້າວໄປສູ່ຄວາມຍືນຍົງຂອງມໍລະດົກວັດທະນະທຳໂດຍຜ່ານການວາງແຜນການເຂົ້າຮ່ວມໂດຍອີງໃສ່ການສຳຫຼວດຄວາມຮັບຮູ້ຄຸນຄ່າ ແລະ ທັດສະນະຄະຕິປົກປັກຮັກສາ: Qing Mu Chuan, ປະເທດຈີນ, ສະແດງໃຫ້ເຫັນຄວາມແຕກຕ່າງອັນໃຫຍ່ຫຼວງໃນຄວາມຮັບຮູ້ ແລະ ທັດສະນະຮັກສາຕໍ່ພູມິທັດແບບບ້ານດັ້ງເດີມລະຫວ່າງສອງກຸ່ມ. ສິ່ງທີ່ບໍ່ຄາດຄິດທີ່ສຸດແມ່ນຊາວທ້ອງຖິ່ນສະແດງໃຫ້ເຫັນຄວາມມັກ ແລະ ຄວາມເຕັມໃຈໃນການປົກປັກຮັກສາພູມິທັດບ້ານແບບດັ້ງເດີມທີ່ມີລັກສະນະວັດທະນະທຳກວ່າຜູ້ປະກອບອາຊີບ. ນອກນີ້, ທັດສະນະປົກປັກຮັກສາຂອງຊາວທ້ອງຖິ່ນຕົ້ນຕໍແມ່ນໄດ້ຮັບຜົນສະທ້ອນຈາກຄວາມຮັບຮູ້ກ່ຽວກັບຜົນປະໂຫຍດດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ຄຸນຄ່າການຊົມໃຊ້ປະໂຫຍດປະຈຳວັນກ່ວາຄຸນຄ່າວັດທະນະທຳ. ການຄົ້ນພົບແມ່ນຈະແນະນຳຂະບວນການວາງແຜນແບບມີສ່ວນຮ່ວມເພື່ອສະໜອງແຮງຈູງໃຈທີ່ເໝາະສົມ ສຳລັບການພັດທະນາທັດສະນະຄະຕິຕໍ່ການອະນຸຮັກຂອງປະຊາຊົນທ້ອງຖິ່ນ, ສະໜັບສະໜູນການປະຕິບັດການວາງແຜນແບບມີສ່ວນຮ່ວມ ເພື່ອສົ່ງເສີມການຮ່ວມມືໃນທາງບວກຂອງຊາວທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ວາງແຜນພູມິທັດໄປສູ່ຄວາມຍືນຍົງຂອງມໍລະດົກວັດທະນະທຳ. ການສຶກສາຂອງ Thammarat & Kalayanamitra (2019). ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງປະຊາຊົນໃນການອະນຸຮັກສະຖາປັດຕະຍະກຳໄທບໍລິເວນເກາະລັດຕະນະໂກສິນ ຜົນຂອງການສຶກສາເຫັນວ່າ ປະຊາຊົນຂາດຄວາມຮູ້ໃນການອະນຸຮັກ, ຂາດຄວາມເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບຄຸນຄ່າທາງດ້ານວັດທະນະທຳ, ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງປະຊາຊົນໃນການອະນຸຮັກຍັງມີນ້ອຍ, ການຂາດງົບປະມານ, ການຄຸກຄາມໂດຍມະນຸດ ແລະ ທຳມະຊາດໃຫ້ເກີດຄວາມເສຍຫາຍ, ຂາດການຮັບຟັງຄວາມຄິດເຫັນຂອງປະຊາຊົນໃນການດຳເນີນການອະນຸຮັກ ແລະ ບຸກຄະລາກອນຂອງໜ່ວຍງານພາກລັດຍັງບໍ່ພຽງພໍ. ການສຶກສາຂອງ Vilayphone et al (2015). ທັດສະນະຂອງນັກທ່ອງທ່ຽວຕໍ່ກັບການພັດທະນາການທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ການປົກປັກຮັກສາມໍລະດົກໂລກ ເມືອງຫຼວງພະບາງ, ສປປ ລາວ ຜົນຂອງການຄົ້ນຄວ້າເຫັນວ່ານັກທ່ອງທ່ຽວສ່ວນຫຼາຍມີທັດສະນະຄະຕິຕໍ່ການພັດທະນາການທ່ອງທ່ຽວແຂວງຫຼວງພະບາງ

ເຖິງວ່ານັກທ່ອງທ່ຽວໄດ້ເວົ້າວ່າມໍລະດົກຫຼວງພະບາງໄດ້ຮັກສາໄວ້ຢ່າງດີ ແຕ່ຄວາມຮັບຮູ້ຂອງເຂົາກ່ຽວກັບການອະນຸຮັກທາງດ້ານວັດທະນະທຳ ຍັງຢູ່ໃນລະດັບກາງ, ນັກທ່ອງທ່ຽວມີຄວາມພໍໃຈກ່ຽວກັບສິ່ງອ່ານວຍ ຄວາມສະດວກ ແລະ ການບໍລິການແມ່ນຢູ່ໃນລະດັບຟັງພໍໃຈ.

5. ສະຫຼຸບ

ທັດສະນະຄະຕິ ແລະ ການມີສ່ວນຮ່ວມໃນການປັບປຸງພູມິ ທັດ ເພື່ອການອະນຸຮັກບູຮານສະຖານ ແລະ ສິ່ງເສີມການທ່ອງທ່ຽວ ກໍລະນີສຶກສາ: ກຳແພງເມືອງວຽງຈັນ ປະກອບມີ 2 ຈຸດປະສົງຫຼັກ ເຊິ່ງ ສະຫຼຸບໄດ້ດັ່ງນີ້: ດ້ານທັດສະນະຄະຕິກ່ຽວກັບຄວາມຮັບຮູ້, ຄຸນຄ່າ ແລະ ການອະນຸຮັກບູຮານສະຖານກຳແພງເມືອງວຽງຈັນ ເຫັນວ່າ ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນເປັນເມືອງເກົ່າທີ່ມີກຳແພງເມືອງອ້ອມຮອບ ແລະ ພໍຮູ້ແຕ່ກ່ຽວກັບກຳແພງເມືອງ, ຄວາມຮັບຮູ້ວ່າຖະໜົນຄູວຽງເປັນ ກຳແພງເມືອງເກົ່າແມ່ນປະຊາຊົນມີຄວາມຮັບຮູ້ຢູ່ໃນລະດັບກາງ, ກ່ຽວ ກັບຮ່ອງຮອຍກຳແພງເມືອງເກົ່າມີຄຸນຄ່າຕໍ່ຍຸກສະໄໝແມ່ນປະຊາຊົນ ແມ່ນມີຄວາມຮັບຮູ້ໃນລະດັບຫຼາຍ, ກ່ຽວກັບການອະນຸຮັກ ແລະ ການ ພັດທະນາປັບປຸງພູມິທັດແມ່ນຄວນພິຈາລະນາຕາມຄວາມເປັນຈິງຂອງ ການພັດທະນາຕົວຈິງແມ່ນປະຊາຊົນໃຫ້ທັດສະນະຄະຕິໃນລະດັບຫຼາຍ , ດ້ານກິດຈະກຳສິ່ງເສີມການທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ຮັບໃຊ້ຊຸມຊົນ ຜູ້ເລືອກ ສະຖານທີ່ຮຽນຮູ້ປະຫວັດສາດ, ຜູ້ເລືອກສະຖານທີ່ພົບປະຜູ້ຄົນແມ່ນຢູ່ ໃນແມ່ນປະຊາຊົນໃຫ້ທັດສະນະຄະຕິໃນລະດັບຫຼາຍ, ກ່ຽວກັບຄວນ ອະນຸຮັກກຳແພງເມືອງເກົ່າ ເຫັນວ່າປະຊາຊົນໃຫ້ທັດສະນະຄະຕິຄວນ ສ້າງກຳແພງເມືອງຂຶ້ນມາບາງສ່ວນ ເພື່ອໃຫ້ເຫັນເຄົ້າໂຄງແລວກຳແພງ ເມືອງເກົ່າຢູ່ໃນລະດັບກາງ ແລະ ດ້ານທັດສະນະຄະຕິການມີສ່ວນຮ່ວມ ຂອງປະຊາຊົນໃນການປັບປຸງພູມິທັດ ແລະ ສິ່ງເສີມການທ່ອງທ່ຽວ ຂອງກຳແພງເມືອງວຽງຈັນແມ່ນຢູ່ໃນລະດັບກາງ. ສະນັ້ນ, ການມີສ່ວນ ຮ່ວມຂອງຊຸມຊົນຢ່າງຈິງຈັງ, ການປະຕິບັດການວາງແຜນພູມິທັດແບບ ຍືນຍົງ ແລະ ແນວທາງນະໂຍບາຍທີ່ລະອຽດອ່ອນແມ່ນມີຄວາມຈາເປັນ ຕໍ່ການປົກປັກຮັກສາແຫຼ່ງບູຮານສະຖານໃຫ້ປະສົບຜົນສຳເລັດ ແລະ ຍັງເປັນການສິ່ງເສີມການທ່ອງທ່ຽວຂອງກຳແພງເມືອງວຽງຈັນ.

6. ຂໍ້ຂັດແຍ່ງ

ຂ້າພະເຈົ້າໃນນາມຜູ້ຄົນຄວ້າວິທະຍາສາດ ພ້ອມດ້ວຍທີມງານ ຂໍປະຕິຍານຕົນວ່າ ຂໍ້ມູນທັງໝົດທີ່ມີໃນບົດຄວາມວິຊາການດັ່ງກ່າວນີ້ ແມ່ນບໍ່ມີຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງຜົນປະໂຫຍດກັບພາກສ່ວນໃດ ແລະ ບໍ່ໄດ້ເອື້ອ ປະໂຫຍດໃຫ້ກັບພາກສ່ວນໃດພາກສ່ວນໜຶ່ງ, ກໍລະນີລະນີມີການ ລະເມີດ ໃນຮຸບການໃດໜຶ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມຍິນດີ ທີ່ຈະ ຮັບຜິດຊອບແຕ່ພຽງຜູ້ດຽວ.

7. ເອກະສານອ້າງອີງ

ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ. (2016). ວິໄສທັດ 2030 ແລະ ຍຸດທະສາດການພັດທະນາເສດຖະກິດ ສັງຄົມ ໄລຍະ 10 ປີ (2016 - 2025). ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ: ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ.

ມະໂນທຳ, ຫ. (2009ກ). ເມືອງວຽງຈັນສະໄໝບູຮານ. ນະຄອນຫຼວງ ວຽງຈັນ.

ມະໂນທຳ, ຫ. (2009ຂ). ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນສະໄໝອານາຈັກລາວ ລ້ານຊ້າງ. ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ.

Cai, Z., Fang, C., Zhang, Q., & Chen, F. (2021). Joint development of cultural heritage protection and tourism: The case of Mount Lushan cultural landscape heritage site. *Heritage Science*, 9(1), 86. <https://doi.org/10.1186/s40494-021-00558-5>

Heba, K. (2011). *Preserving architectural heritage in historical cities: Study of the architectural heritage with the end of the nineteenth century and the beginning of the twentieth century in Alexandria, Egypt*. 233–245. <https://doi.org/10.2495/STR110201>

Karlström, A. (n.d.). *Preserving Impermanence: The Creation of Heritage in Vientiane, Laos*.

Keobountham, S. (2020). The Production of Urban Space in Vientiane: From Colonial to Neoliberal Times (1893-2020). *OALib*, 07(09), 1–18. <https://doi.org/10.4236/oalib.1106696>

Keomanyong, C., (2009). *Sustainable Tourism Development in World Cultural Heritage Site, Luangprabang Town, Luangprabang Province, Lao PDR*. A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree of Master of Business Administration in Hospitality and Tourism Management (International Program) Prince of Songkla University

Levi, D. (n.d.). *Attitudes Toward Preservation and Management of Historic Religious Sites: A Study of Three Missions in California*.

Mosler, A. S. (n.d.). *Landscape Architecture on Archaeological Sites Establishing landscape design principles for*.

Paphaiphath, S., & Wei, D. (2018). Study on City Physical Evolution on the old town of Vientiane Capital, Laos.

Shumilkin, A. (2020). *Evolutionary Attitude Towards the Preservation of the National Architectural Heritage: The concept of Time Cycles*. <https://doi.org/10.2991/assehr.k.200923.032>

Somsamon, V., (2017). *Urban planning and sustainable development of tourism in world heritage site, Luang Prabang town*. Souphanouvong Journal. 3:11-34. [ISSN: 2521-0653]

Siljiru, T. (2010). *Research and statistical data analysis by SPSS and AMOS (11th ed.)*. ISBN: 9789741044108. Bangkok: business R and D ordinary partnership.

Sedgwick, P. (2013). Convenience sampling. *Bmj*, 347.

Vilayphone, A., Phimmavong, S., Wayakone, S., (2015). *Tourists' Attitudes towards Tourism Development and Heritage Preservation in the World Heritage Town of Luang Prabang, Lao PDR*. *International Journal of Business and Social Science* Vol. 6, No. 8(1); 37–45.

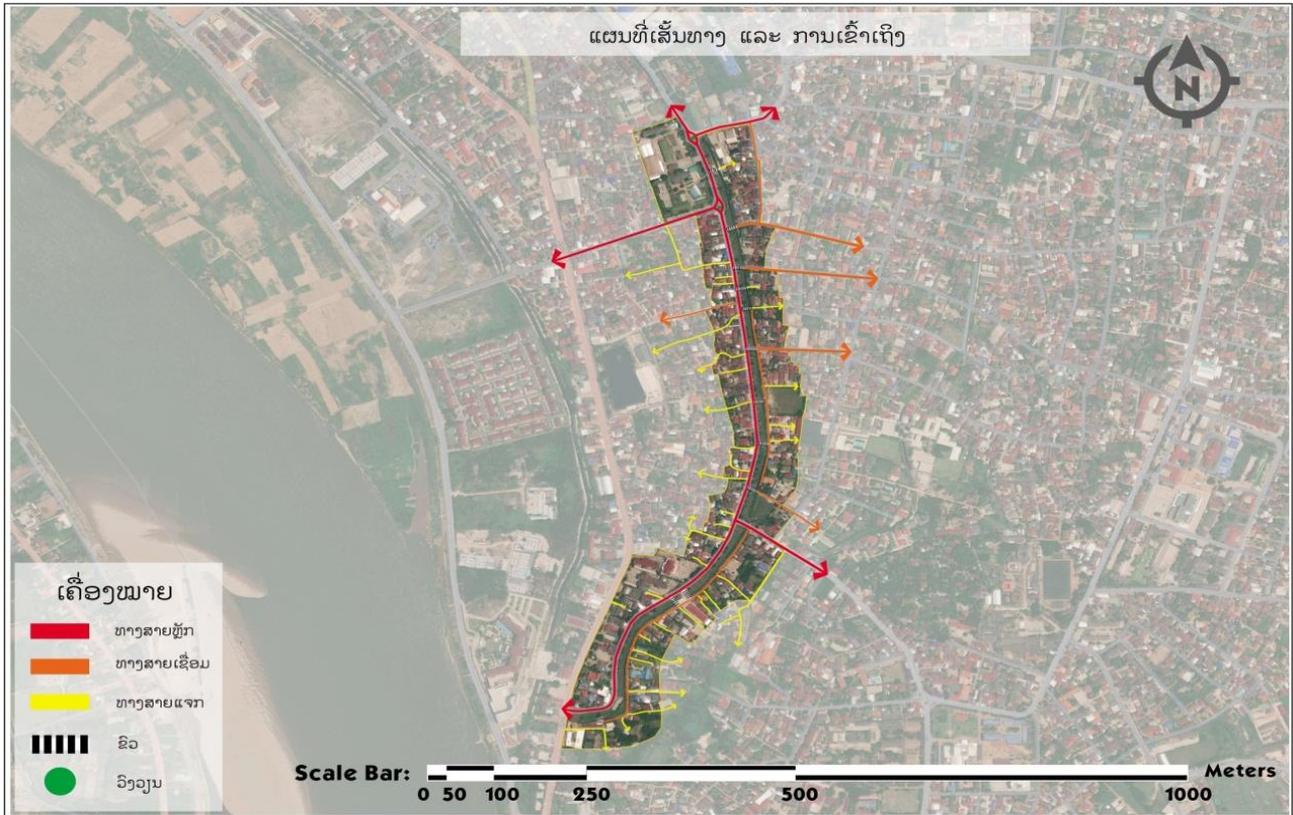
Thinnakorn, R., & Chanklap, B. (2022). *Influence of the Global Urban Grid on Natural Movement within a Local Public Space: Case Study of Nakhon Si Thammarat Old Town, Thailand*. *International Review for Spatial Planning and Sustainable Development*, 10(4), 174–191. https://doi.org/10.14246/irspsd.10.4_174

Thammarat, S., & Kalayanamitra, K., (2019). *People's Participation in the Prrservation of Thai Architecture in Raranakosin Ialands area*.

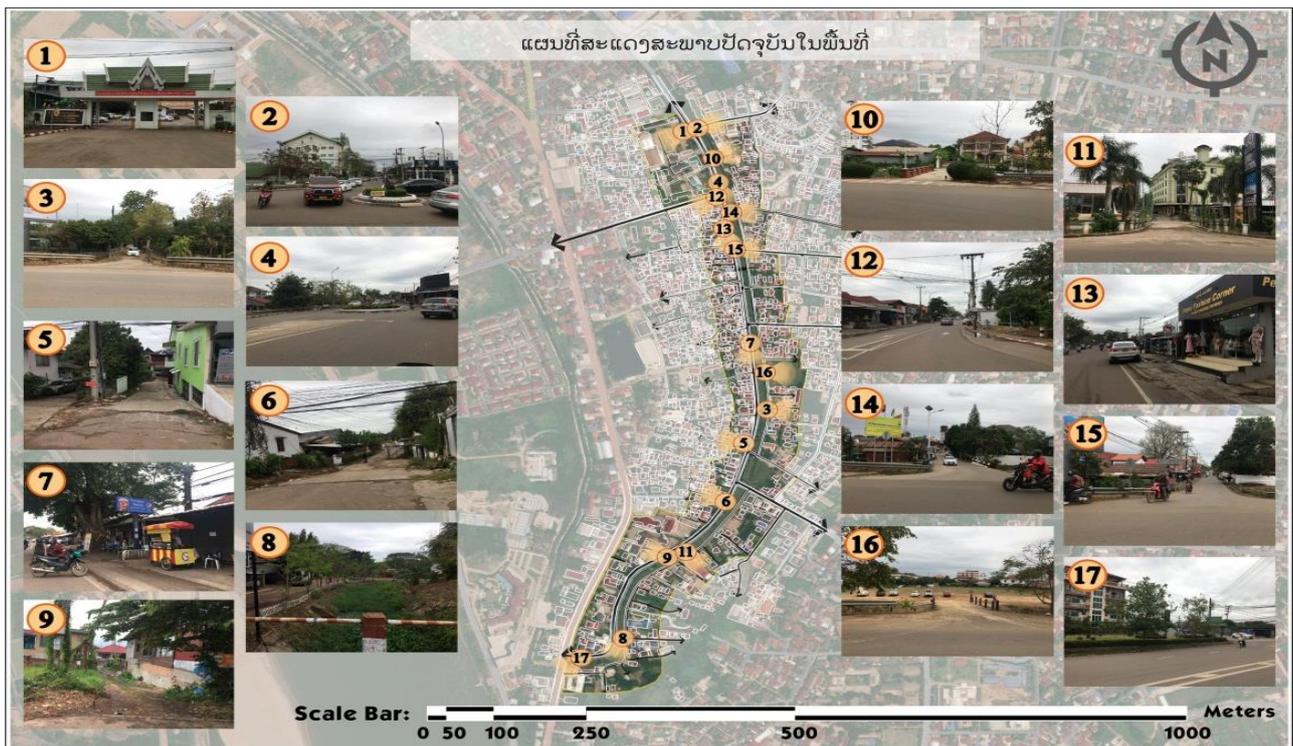
Wallace, N., Bernard, M., Dennis, K., (2020). *Residents' Attitudes towards the Built Environment in Historic Parklands in Nairobi, Kenya* 8(2). (DOI: 10.4236/cus.2020.82007) <https://www.scirp.org/journal/paperinformation?paperid=99343>

Yang, H., Qiu, L., & Fu, X. (2021). *Toward Cultural Heritage Sustainability through Participatory Planning Based on Investigation of the Value Perceptions and Preservation Attitudes: Qing Mu Chuan, China*. *Sustainability*, 13(3), Article 3. <https://doi.org/10.3390/su13031171>

ຮູບແຜນທີ່ປະກອບໃນການຄົ້ນຄວ້າ

ຮູບທີ 1 ແຜນທີ່ເສັ້ນທາງ ແລະ ການເຂົ້າເຖິງ

ຮູບທີ 2 ແຜນທີ່ພາບລັກ ແລະ ສິ່ງອໍານວຍຄວາມສະດວກ

